

МЕТОДИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ОЦІНКИ

Талалаєва А. О.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

На сьогоднішній день, у межах ситуації, що склалася в Україні, критичною є потреба у залученні інвестиційних коштів. Головною ланкою на цьому шляху повинне бути удосконалення роботи базових підприємств країни для максимізації їх вартості та, відповідно, підвищення їх інвестиційної привабливості. Критерій, орієнтир успішності менеджменту, стратегічних програм буде ринкова вартість підприємства, яку можна отримати за допомогою моделей інвестиційної оцінки. Однією з важливих проблем залишається вибір оптимальної моделі для отримання максимально об'єктивного результату інвестиційної оцінки відповідно до цілей, завдань та ситуації для якої вона здійснюється.

Першочергово, базуючись на вивченні широкого загалу матеріалу наукових статей, посібників, авторських робіт, пропонується оновлене й розширене визначення інвестиційної оцінки, як процесу об'єктивного встановлення індивідуальної цінності активу на основі аналізу його стану у межах детермінаційних зв'язків екзогенних факторів та ендогенних особливостей об'єкту оцінки.

Вибір моделі здійснюється відповідно до наявної вхідної інформації, поставлених цілей, об'єкта оцінки. На сучасному етапі розвитку теорії інвестування існує велике різноманіття моделей оцінки, сукупність яких поділяють на три основних підходи: оцінка дисконтованих грошових потоків, порівняльна оцінка, моделі з умовними вимогами (опціонами). Інколи виділяють додатковий підхід оцінки – на основі активів. Наводиться порівняльна характеристика зазначених груп методів.

З аспекту практики погляди на пріоритетність застосування методів поділяється. Найбільш зрозумілою та швидкою у використанні, відповідно до цього найбільш поширеною у застосуванні, є метод порівняльної оцінки. Друге місце за розповсюдженням посідає є метод оцінки дисконтованих грошових потоків. Експерти характеризують його як найбільш об'єктивний та повний при оцінці офіційної фінансової звітності компанії. Метод оцінки умовних вимог є найменш розповсюдженим, оскільки є більш формалізованим та надає найбільш неточну оцінку. Однак, у зарубіжній теорії інвестування та інвестиційної оцінки даний метод застосовують не лише до окремих підприємств, а й для інвестиційних проектів.

Основним недоліком традиційних підходів інвестиційної оцінки є обмеженість урахування зовнішніх та внутрішніх факторів, серед яких: глобальна конкуренція, глобальні економічні спади, складність сучасних фінансових інструментів, що використовуються на фінансових ринках, правдивість фінансової звітності.

Отже, інвестиційна оцінка важлива не лише для стратегічних інвесторів, що планують придбати чи продати активи, але й для власників.